

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a členů JUDr. Zdeňka Novotného, JUDr. Tomáše Homoly, Mgr. Stanislava Moláka, JUDr. Petra Škvainy a JUDr. Karla Urbana, o návrhu **předsedy Kontrolní komise Exekutorské komory ČR** ze dne 7. 10. 2013, na zahájení kárného řízení proti **JUDr. J. F., soudnímu exekutorovi** Exekutorského úřadu Praha 2, se sídlem Hradecká 3, Praha 3, zast. Mgr. Janem Lehovcem, advokátem se sídlem Dlážděná 4/1586, Praha 1, při ústním jednání konaném dne 8. 9. 2014,

t a k t o :

JUDr. J. F.,
nar. X,
soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha 2,

I.
je v i n e n , ž e

1. jako soudem pověřený soudní exekutor dne 28. 11. 2012 ve věci sp. zn. 132 EX 3271/12 výslovně pověřil svého zaměstnance Mgr. M. V., exekutorského koncipienta, aby po provedení soupisu movitých věcí držel a nosil zbraň kategorie B zn. Glock, vzor 19, ráže 9 mm Luger, a střelivo do této zbraně,

t e d y

závažně porušil své povinnosti stanovené právním a stavovským předpisem,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu ve znění do 31. 12. 2012.

Podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu ve znění do 31. 12. 2012 se mu ukládá napomenutí.

II.

se zprošťuje

podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, návrhu předsedy Kontrolní komise Exekutorské komory ČR ze dne 7. 10. 2013, podle něhož

1. jako soudem pověřený soudní exekutor ve věci sp. zn. 132 EX 3271/12 převzal a držel zbraň kategorie B zn. Glock, vzor 19, ráže 9 mm Luger, a střelivo do této zbraně,
2. jako soudem pověřený soudní exekutor ve věci sp. zn. 132 EX 3271/12 nepřijal odpovídající opatření ve vztahu k Mgr. M. V., exekutorskému koncipientovi, a jeho závadnému jednání,
3. jako soudem pověřený soudní exekutor ve věci sp. zn. 132 EX 3271/12 po zahájení úkonů trestního řízení smazal pořízený zvukově obrazový záznam úkonu, soupisu movitých věcí, který byl součástí exekučního spisu bez řádného skartačního řízení,

neboť skutky II.1 a II.2 nejsou kárným proviněním a nebylo prokázáno, že se skutek II.3 stal.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

I.1. Kárná žaloba

Předseda Kontrolní komise Exekutorské komory ČR podal kárnou žalobu ze dne 7. 10. 2013 (v žalobě je nesprávně uveden letopočet „2012“) proti soudnímu exekutorovi JUDr. J. F., a to pro následující skutky, které je třeba výslovně konstatovat, neboť kárný soud při svém rozhodování do jejich popisu zasahoval. V kárné žalobě je kárně obviněný viněn ze skutků, že:

1. jako soudem pověřený soudní exekutor ve věci sp. zn. 132 EX 3271/12 převzal a držel zbraň kategorie B zn. Glock, vzor 19, ráže 9 mm Luger a střelivo do této zbraně,
2. jako soudem pověřený soudní exekutor ve věci sp. zn. 132 EX 3271/12 *ex ante* výslovně pověřil svého zaměstnance Mgr. M. V., exekutorského koncipienta, aby po provedení soupisu movitých věcí převzal, držel a nosil zbraň kategorie B zn. Glock, vzor 19, ráže 9 mm Luger a

pokračování

střelivo do této zbraně, a *ex post* nepřijal odpovídající opatření ve vztahu k tomuto zaměstnanci a jeho závadnému jednání,

3. jako soudem pověřený soudní exekutor ve věci sp. zn. 132 EX 3271/12 po zahájení úkonů trestního řízení smazal pořízený zvukově obrazový záznam úkonu soupisu movitých věcí, který byl součástí exekučního spisu bez řádného skartačního řízení.

Těmito skutky měl kárně obviněný závažně porušit své povinnosti při výkonu exekuční činnosti stanovené právním předpisem.

Kárná žaloba byla podána na základě šetření provedeného kontrolní komisí v souvislosti s vyřizováním podnětu Policie ČR. Šetřením bylo zjištěno, že kárně obviněný byl pověřen vedením exekuce proti P. H. V rámci tohoto řízení provedl dne 28. 11. 2012 soupis movitých věcí v restauračním zařízení, kde se v danou dobu nacházelo asi 20 dalších osob. Při exekuci byla zajištěna pistole zn. Glock 19, ráže 9 mm. S touto zbraní kárně obviněný a jeho zaměstnanci manipulovali, ačkoliv nikdo z nich není držitelem zbrojního průkazu.

Dále kárně obviněný výslovně pověřil svého zaměstnance Mgr. V., který není držitelem zbrojního pasu, aby odnesl předmětnou zbraň na služebnu Policie ČR. Zaměstnanec zbraň převzal a odjel s nabitou pistolí, kterou měl uloženu v batohu, na nejbližší služebnu, zatímco kárně obviněný odešel na benzinovou stanicí na kávu. Kárně obviněný se ani následně nesnažil svou chybu nikterak napravit.

Konečně bylo šetřením kontrolní komise zjištěno, že kárně obviněný při soupisu movitých věcí pořizoval záznam celého úkonu, který měl uložen v paměti své osobní videokamery. Po zahájení úkonů v trestním řízení tento záznam svévolně smazal. Podle § 40 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 52 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), měl přitom kárně obviněný záznam uchovat na trvalém nosiči a založit jej do spisu.

Kárný žalobce navrhl uložení pokuty ve výši podle uvážení kárného senátu.

I.2. Obhajoba kárně obviněného

Kárně obviněný se ve svém písemném vyjádření vyslovil postupně ke všem skutkům, které mu jsou kladeny za vinu.

Dle kárně obviněného k žádné nebezpečné manipulaci se zbraní nedošlo a ani mu nebylo známo, že je zbraň nabitá. Zbraň byla zajištěna v restauračním zařízení v pouzdře a nebylo s ní dále nakládáno jinak, než že byla z pověření kárně obviněného Mgr. V. odvezena na policejní stanici.

Kárně obviněný považuje za nepochybné, že přes absenci zbrojního průkazu byl oprávněn zbraň zajistit, protože jde o hodnotnou a zpeněžitelnou movitou věc. Zbraně nelze zařadit mezi věci vyloučené z výkonu rozhodnutí podle § 321 a násl. o. s. ř.

Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ani jiné předpisy se zajištěním zbraní v průběhu výkonu rozhodnutí či exekuce nepočítají, jde tedy o mezeru v právu. Tuto mezeru musel kárně obviněný řešit na místě za pomoci

analogie (viz též § 65 zákona o zbraních). Kriminalizovat či kárně stíhat lze určité jednání jen tehdy, je-li zcela zjevně protiprávní, nikoliv tehdy, je-li volen postup podle analogie.

Nad tento rámec upozorňuje kárně obviněný na skutečnost, že soudní exekutor zbraň nezajišťoval jako běžný občan, ale jako veřejný orgán. Úkony soudního exekutora se totiž považují za úkony soudu (§ 28 exekučního řádu). Posuzovat jednání kárně obviněného striktně podle zákona o zbraních proto není plně přiléhavé.

Je pravdou, že v průběhu mobiliární exekuce byl zaměstnanci kárně obviněného pořizován zvukově obrazový záznam na videokameru. Smyslem bylo vyzkoušet provedení tohoto úkonu před tím, než nabude účinnosti novela exekučních předpisů, která od 1. 1. 2013 zakotvila povinnost soudních exekutorů k pořizení záznamu. Po ukončení mobiliární exekuce kárně obviněný záznam zhlédl, ten byl v nízké kvalitě a vypovídací hodnotě. Průběh mobiliární exekuce byl současně zachycen v protokolu o tomto úkonu a nebyl nijak vyhodnocen. Na místě byla i řada svědků. Záznam byl pořízen na soukromé videokameře kárně obviněného. V souvislosti s odjezdem na dovolenou z důvodu nízké kvality záznamu kárně obviněný tento skutečně přemazal, aby získal na videokameře dostatečný prostor, nikoliv aby se vyhýbal či ztěžoval trestní stíhání.

Kárně obviněný závěrem navrhl, aby po projednání věci byl zproštěn kárného obvinění v celém rozsahu.

II.

Splnění předpokladů pro věcné projednání

Kárný senát nejprve zkoumal, zda kárná žaloba splňuje předpoklady pro její věcné projednání. Dospěl k závěru, že kárná žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, obsahuje stanovené náležitosti a byla podána ve lhůtě stanovené v § 117 odst. 3 exekučního řádu.

Kárná žaloba tedy splňuje předpoklady pro její věcné projednání.

III.

Průběh soudního jednání ze dne 8. září 2014

Kárný žalobce rekapituloval kárnou žalobu a v detailech odkázal na svá písemná podání.

Na dotaz předsedkyně senátu zpřesnil kárný žalobce skutky 1 a 2 kárné žaloby tak, že uvedl jejich časové vymezení: skutky se dle jeho tvrzení odehrály dne 28. 11. 2012. U skutku 2 připustil kárný žalobce, že se skládá ze dvou částí, z nichž jedna konzumuje druhou.

Obhájce kárně obviněného rovněž shrnul svá vyjádření ke kárné žalobě. Pokud jde o skutkovou stránku věci, tak obhájce připustil, že při mobiliární exekuci byla zajištěna zbraň a následně byl pověřen zaměstnanec exekutorského úřadu, aby tuto zbraň odnesl k rukám Policie ČR. Obhájce připustil i to, že byl přemazán záznam z úkonu pořizovaný.

Kárně obviněný využil svého práva ve věci nevyprovídat.

V rámci dokazování konstatoval kárný soud podstatné skutečnosti ze spisu sp. zn. 132 EX 3271/12, který mu byl kárně obviněným předložen na CD.

pokračování

Ve spise se předně nachází exekuční příkaz ze dne 27. 11. 2012, č. j. 132 EX 3271/12 - 32, jímž byla nařízena exekuce prodejem movitých věcí vůči povinnému P. H. na návrh oprávněného BSP Lawyer Partners a. s. Dále je zde založen protokol o soupisu movitých věcí, který se týká soupisu ve prospěch oprávněného. Protokol je z exekuce konané dne 28. 11. 2012 a sepsal jej zaměstnanec soudního exekutora M. V., přítomni na místě byli dále soudní exekutor J. F., za povinného P. H., za jiné osoby P. P. V listině je uvedeno, že z dluhu nebylo nic uhrazeno, načež byla sepsána pistole zn. Glock 19 a sportovní hodinky. Střelná zbraň byla zajištěna a následně byla uložena na Policii ČR, Tachov, Planská 2018, o tom byl sepsán protokol o vydání věci.

Z úředního záznamu sepsaného Policií ČR, Krajské ředitelství Policie Plzeňského kraje, Odbor služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, Oddělení dohledu a dozoru dne 28. 11. 2012 bylo zjištěno, že se dostavil pan M. V., zaměstnanec soudního exekutora J. F., a požádal o uložení zbraně do skladu PČR z důvodu exekučního řízení proti P. H. Zbraň byla předána v umělohmotném opaskovém pouzdře na zbraň, zásobník byl naplněn 15 ks nábojů a byl zasunut ve zbrani. Fyzickou kontrolou zbraně bylo zjištěno, že se jedná o pistoli samonabíjecí, výrobce Glock, vzor 19, ráže 9 mm Luger, výrobní číslo ESN 412. V informačním systému byl ověřen držitel zbraně P. H. K výzvě k předložení zbrojního průkazu M. V. sdělil, že není jeho držitelem, což bylo ověřeno v informačním systému.

Dne 28. 11. 2012 byl rovněž sepsán Policií ČR, Krajské ředitelství Policie Plzeňského kraje, Územní odbor Tachov, Obvodní oddělení Tachov protokol o vydání věci, v němž je uvedeno, že M. V. vydal 1 ks samonabíjecí pistole zn. Glock černé barvy, 1 ks zásobníku na náboje zn. Glock, černé barvy na 15 nábojů, 1 plastové pouzdro na pistoli bez výrobního čísla a bez značky, 12 ks nábojů LUGER 9 mm, se zeleným označením zápalky, 1 ks náboje zn. LUGER 9 mm s černým označením zápalky a 2 ks nábojů zn. LUGER, 9 mm SPEER. Vyzvaná osoba uvedla, že shora uvedenou věc vydává dobrovolně policii, věci byly zajištěny ve 12:15 hod dne 28. 11. 2012 soudním exekutorem při mobiliární exekuci konané na adrese restaurace Baileys Tachov. Protokol podepsal M. V.

Dále byl čten dokument, jímž byla věc Policií ČR odevzdána ke kárnému projednání. Zde je popsáno jednání, které zjistila policie, a to že soudní exekutor JUDr. J. F. s exekutorskými koncipienty Mgr. M. V. a Mgr. T. K. provedli v rámci nařízené exekuce prodejem majetku povinného P. H. mobiliární exekuci, při níž zajistili zbraň – pistoli Glock 19 s vloženým plným zásobníkem na 15 ks nábojů, střelivem a pouzdrům. Uvedené osoby se nepřesvědčily, zda je zbraň nabitá a nepožádaly o její bezpečné vybití oprávněnou osobu na místě, za plného provozu v době obědů se zbraní manipulovaly, čímž mohly ohrozit ostatní hosty restaurace. Ani jedna z osob není držitelem zbrojního průkazu a se zbraní neumí zacházet.

Zároveň bylo při ústním jednání konstatováno, že zaměstnanci kárně obviněného čelí kárnému řízení před Exekutorskou komorou ČR. Toto řízení nebylo dosud skončeno. Kárně obviněný nebyl dosud Exekutorskou komorou ČR kárně stíhán, byl ovšem kárně trestán kárným soudem, a to rozhodnutím ze dne 31. 7. 2012, č. j. 14 Kse 10/2011 - 117, jímž mu byla uložena pokuta 100.000 Kč.

Kárný žalobce během dokazování předložil záznamy z přednášek Exekutorské komory, které se zabývaly situací, kdy je při exekuci zajištěna střelná zbraň. Z nich plyne, že se zbraní se nemá vůbec manipulovat. Školení bylo určeno soudním exekutorům a jejich zaměstnancům a předcházelo skutkům, které jsou kárně obviněnému kladeny za vinu.

V závěrečné řeči kárný žalobce uvedl, že na kárné žalobě trvá, shrnul kárnou žalobu a zdůraznil, že manipulace se zbraní je zákonem zakázána. V dané věci jde o tzv. ohrožovací delikt, čili postačí pouhá reálná možnost, že nastane porucha. Proto kárný žalobce setrval na názoru, že se kárně obviněný dopustil závažných pochybení a navrhl, aby byl uznán vinným z uvedených kárných provinění a aby mu bylo uloženo kárné opatření ve formě pokuty dle uvážení kárného senátu.

Obhájce kárně obviněného ve své závěrečné řeči shrnul své argumenty uvedené ve vyjádřeních a v průběhu jednání. Zdůraznil, že skutek 3 kárné žaloby je jen drobným administrativním nedopatřením, ostatní skutky nejsou v rozporu se zákonem o zbraních.

Kárně obviněný nevyužil své možnosti posledního slova.

IV. Posouzení věci

Kárný soud při posouzení odpovědnosti soudního exekutora vycházel z dosavadní soudní judikatury, z níž konstantně plyne, že stát exekučním řádem přenesl část výkonu své moci – specificky moci soudní, jíž je třeba rozumět soudní řízení počínaje nalézacím až po řízení vykonávací – na soudní exekutory. Jimi sice jsou fyzické osoby, avšak tato skutečnost má význam toliko právně technický, resp. organizačně institucionální. Z hlediska funkcionálního vykonávají soudní exekutoři státní moc. Tento fakt pak také zdůvodňuje významné ingerence státu do výkonu jejich činnosti formou dohledu, návrhovým oprávněním státu v kárných řízeních a především zdůvodňuje primární odpovědnost státu za škodu způsobenou exekutorem. V tomto směru se postavení exekutorů z hlediska jejich kárné odpovědnosti blíží postavení soudců, byť kárná odpovědnost je v § 116 odst. 2 exekučního řádu ve znění do 31. 12. 2012 vymezena poměrně přísně. Z dikce tohoto ustanovení lze dovodit, že kárným proviněním exekutora je jednání, kterým závažně nebo opětovně poruší povinnost stanovenou právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory nebo jestliže jeho chováním byla závažně nebo opětovně narušena důstojnost exekutorského povolání. Jde tedy o jednání popsané intenzitou či opětovností, které je buď protiprávní, nebo samo o sobě nemusí být ještě protiprávní, ale narušuje důstojnost exekutorského povolání. Při hodnocení závažnosti porušení povinnosti exekutorem je ovšem třeba vycházet ze všech okolností konkrétního případu [blíže viz Kasíková, M. a kol. Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád). Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 417 a násl.].

Podle § 2 odst. 1 exekučního řádu je exekutor při exekuční činnosti vázán jen Ústavou České republiky, zákony, jinými právními předpisy a rozhodnutími soudu.

Kárný soud po projednání věci dospěl k závěru, že kárná žaloba je zčásti důvodná, přičemž kárně obviněného uznal vinným skutky uvedenými v bodě I. výroku a naopak ho zprostil viny u skutků uvedených v bodě II. výroku, a to z dále uvedených důvodů. Kárný soud přitom zdůrazňuje, že při posouzení věci vycházel ze znění exekučního řádu rozhodného v době spáchání skutků (28. 11. 2012).

IV.1. uznání viny

Pokud jde o skutek 2 ve smyslu kárné žaloby, je nutno jej posoudit nikoliv jako skutek jediný, jak bylo formulováno v žalobě, nýbrž jako skutky dva, a to vzájemně se logicky vylučující:

pokračování

jednak jde o pověření zaměstnance k držení zbraně, jednak o to, že vůči tomuto zaměstnanci kárně obviněný nepřijal opatření za to, že zbraň držel. Jde o různá jednání a každé z nich směřuje též proti jinému právem chráněnému zájmu. Pověřit zaměstnance splněním úkolu pak vylučuje, aby zaměstnavatel zaměstnance za splnění úkolu v souladu s pokyny sankcionoval. To ostatně připustil i sám kárný žalobce, který při jednání uvedl, že obě bylo žalováno jen z opatrnosti pro případ, kdyby se pověření nepodařilo před soudem prokázat.

Nedostatkem návrhu výroku, jak byl uveden v kárné žalobě, bylo též to, že absentovalo časové vymezení skutku. Kárný soud proto doplnil ve výroku časový údaj, což nepředstavuje zásah do jednoty skutku, jehož doba spáchání byla zřejmá ze skutkových okolností popsaných v odůvodnění kárné žaloby.

Kárné soud předně konstatuje, že zákon o zbraních se vztahuje na každého, tj. na osoby soukromé i veřejné. Argumentace kárně obviněného, že exekuce zbraně je zvláštním postupem, který se odehrává mimo režim zákona o zbraních, je mylná. Předmět úpravy je definován v § 1 zákona o zbraních. Pozitivní definice je upravena v odstavci 1, dle něhož zákon upravuje kategorie střelných zbraní a střeliva, podmínky pro nabývání vlastnictví, držení, nošení a používání zbraní nebo střeliva, práva a povinnosti držitelů zbraní nebo střeliva, podmínky pro vývoz, dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva a pro provozování střelnic, provádění pyrotechnického průzkumu, provozování informačních systémů v oblasti zbraní a střeliva, sankce a výkon státní správy v oblasti zbraní a střeliva, provozování střelnic a provozování a provádění pyrotechnického průzkumu. Negativní definice je obsažena v odstavci 2, který obsahuje taxativní výčet ozbrojených sil a bezpečnostních sborů, jejichž příslušníci drží zbraně. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 As 19/2008-78, www.nssoud.cz, výluka zakotvená v § 1 odst. 2 zákona o zbraních se vztahuje pouze na v tomto ustanovení taxativně vyjmenované subjekty, neboť režim používání, držení a nošení zbraní a střeliva je pro tyto subjekty (např. ozbrojené síly České republiky) upraven jinými právními předpisy.

Z dané citace je zřejmé, že ve výčtu odstavce 2 nejsou zahrnuti soudní exekutoři. Nelze proto dovodit, že se na zbraň v jejich držení zákon nevztahuje. Stejně tak není nikde v zákoně o zbraních obsaženo, že se nepoužije na zajištění zbraně při exekuci. Je proto nutno vycházet z široké definice obsažené v odstavci 1. Toto konstatování je stěžejní pro další úvahy. Pokud by se zákon o zbraních nevztahoval na zbraň držené soudními exekutory či jimi zajištěné v exekuci, nebylo by možno kárně obviněného za předmětné jednání postihnout.

Podle § 8 zákona o zbraních platí, že nabývat do vlastnictví, s výjimkou dědění, a držet nebo nosit zbraň nebo střelivo může pouze ten, kdo je držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence, pokud tento zákon nestanoví jinak. Co se týče soudních exekutorů, zákon „jinak“ nestanoví. Lze tudíž uzavřít, že i soudní exekutor musí při v zákoně definované manipulaci se zbraní být držitelem zbrojního průkazu, jinak s ní manipulovat nesmí. V daném případě šlo o zbraň kategorie B a střelivo do ní, na něž se vztahuje § 12. Dle jeho odstavce 1 platí, že zbraň kategorie B lze nabývat do vlastnictví a držet nebo nosit jen na základě povolení, pokud tento zákon nestanoví jinak. Podle odstavce 2 dále platí, že střelivo do zbraně kategorie B může nabývat do vlastnictví, držet a nosit pouze držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny.

Bylo prokázáno, že kárně obviněný zbraň svému zaměstnanci Mgr. V. předal a tento zaměstnanec ji na základě výslovného pokynu následně držel a nosil ve smyslu § 8 a § 2 odst. 2 písm. a), b) zákona o zbraních. Tuto skutečnost nikterak nepopírá ani sám kárně obviněný. Nepopírá též to, že ani on ani jeho zaměstnanec nejsou držiteli zbrojního průkazu. Skutečnost, že zaměstnanec nemá zbrojní průkaz, byla kárně obviněnému známa. Jde proto o nakládání se

zbraní v rozporu se zákonem o zbraních, neboť ten v § 8 pro nošení a držení zbraně vyžaduje zbrojní průkaz nebo zbrojní licenci.

Nelze souhlasit s kárně obviněným, že bylo třeba užít analogie, neboť zákon neupravuje zajištění zbraně soudním exekutorem při exekuce. To, že tuto skutečnost zákon o zbraních neupravuje, ještě nutně neznamená, že jde o mezeru v právu. Absence zvláštní úpravy totiž znamená, že se užije úprava obecná: se zbraní může zásadně operovat jen ten, kdo je držitelem zbrojního průkazu.

To, za jakých podmínek, lze manipulovat se střelnou zbraní, vymezuje zákon o zbraních relativně jasně. Jde tak o zřejmý výklad právního předpisu předepisujícího zřetelně artikulované povinnosti, které kárně obviněný porušil. Exekutor je povinen znát právní předpisy, které se týkají jeho činnosti a dodržovat je. Navíc způsob nakládání se zbraní byl tématem i několika přednášek pořádaných Exekutorskou komorou ČR. Nebylo sice prokázáno, že by se kárně obviněný či některý z jeho zaměstnanců těchto školení účastnili, to však nic nemění na tom, že kárně obviněný porušil zákonnou povinnost.

Porušení právní povinnosti je nutno hodnotit jako závažné, neboť střelná zbraň je způsobila vážně poranit či usmrtit člověka. K předání zbraně zaměstnanci přitom došlo v prostorech restauračního zařízení, kde se nacházeli restaurační hosté. Byť nebylo prokázáno, že by se tito hosté ocitli v jakémkoliv bezprostředním ohrožení, i sama „prostá“ (tj. nikoliv nebezpečná) manipulace se zbraní, která je prováděna osobou bez zbrojního průkazu, jistě riziko představuje. Jde tedy o závažné porušení povinnosti plynoucí nejen ze zákona (o zbraních), ale také ze stavovského předpisu, který ukládá exekutorovi, aby vedl koncipienty v souladu s právními předpisy. Jde konkrétně o usnesení Sněmu Exekutorské komory ČR ze dne 28. 2. 2006, kterým se stanoví Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů. Podle čl. 10 odst. 1 tohoto stavovského předpisu je exekutor povinen umožnit exekutorskému koncipientovi, který je k němu v pracovním poměru, účelnou právní praxi, pečlivě ho vést a dohlížet na něj tak, aby získal znalosti a zkušenosti potřebné ke složení exekutorské zkoušky a k výkonu exekuční a další činnosti a aby si osvojil a dodržoval pravidla profesionální etiky.

Z toho důvodu byl kárně obviněný uznán vinným skutkem, jak je vymezen ve výroku I. tohoto rozhodnutí (tj. s doplněným časovým údajem). Zároveň kárný soud vypustil oproti kárné žalobě z výroku, že soudní exekutor pověřil svého koncipienta, aby zbraň „převzal“. Nejde totiž o výraz ve smyslu zákona o zbraních a převzetí zbraně lze plně podřadit pod pojem „držení“ či „nošení“ zbraně ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a), b) zákona o zbraních. K druhé části skutku 2 dle kárné žaloby, kterou kárný soud hodnotí jako skutek samostatný, viz část IV.2 odůvodnění.

IV.2. zproštění žaloby

Předem je nutno zdůraznit, že kárný soud nemohl vycházet z vysvětlení podaných v řízení před orgánem Policie ČR. Jde o vysvětlení v režimu § 158 odst. 6 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), která nelze užít jako důkaz. Trestní řád se použije přiměřeně podle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů. Soud proto vycházel jen z důkazů provedených v tomto řízení a poukazy kárného žalobce na vysvětlení podaná policejním orgánům nemohl vzít v potaz. Nelze tak brát za prokázanou jakoukoliv vyloženě hazardní či enormně nebezpečnou manipulaci se zbraní. Ta ostatně není ani namítána v návrzích výroků, kde není nijak blíže označen způsob manipulace se zbraní, nýbrž je toliko konstatováno její držení, převzetí a nošení bez dalšího.

pokračování

V kárné žalobě bylo v rámci skutku 1 uvedeno, že kárně obviněný „převzal a držel“ předmětnou střelnou zbraň. Kárný žalobce uvedl při jednání, že výrazem „držet“ neměl na mysli tento pojem, jak je užit v zákoně o zbraních. Zde je ovšem třeba vyjít z toho, že zákon o zbraních užívá výraz „držet“ zbraň jako legální termín, který je vysvětlen blíže v § 2 odst. 2 písm. a). Zná-li zákon daný pojem, je třeba s ním operovat, jak je v zákoně definován, nikoliv mu dávat vlastní smysl či jej interpretovat tak, jak jej definuje jiný, na věc nedopadající předpis.

Při ústním jednání bylo prokázáno jediné: kárně obviněný uchopil zbraň a předal ji svému zaměstnanci. Kárný senát je názoru, že soudní exekutor při soupisu movitých věcí musí ponejprv zjistit, o jakou věc se jedná, resp. si ověřit, že se jedná vůbec o zbraň či jiný předmět podléhající zvláštnímu zacházení. Za tím účelem ji kárně obviněný uchopil do ruky, aby ji ohledal či si ověřil svůj zrakový vjem. Teprve poté může následovat úvaha, zda lze dotyčný předmět vůbec exekvovat a jakým způsobem se tak má dít. Jakkoliv i uchopení zbraně do ruky je striktně vzato porušením zákonné povinnosti ve smyslu zákona o zbraních, nejde o porušení povinnosti natolik závažné, aby zakládalo kárné provinění. Závažnost je přitom definičním znakem kárného provinění podle § 116 odst. 2 exekučního řádu.

Nebyl-li skutek 1 *závažným* (ani opětovným) porušením právní povinnosti (resp. narušením důstojnosti stavu), pak nejde vůbec o kárné provinění. Porušení povinnosti nižší intenzity než „závažné“ nebylo v době spáchání skutku kárně postižitelné. Vzhledem k tomu, že nejde o kárné provinění, musel kárný soud rozhodnout ve výroku II.1 o zproštění žaloby podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. ve spojení s § 121 odst. 1 exekučního řádu.

V kárné žalobě pod skutkem 2 za slovy „*a ex post*“ je kárně obviněnému kladeno za vinu, že nepřijal dostatečná opatření vůči svému zaměstnanci. Zde lze pro stručnost poukázat na bod IV.1 tohoto odůvodnění. Na tomto místě postačí jen zopakovat, že nepřijetí opatření vůči zaměstnanci jako kárné provinění se vylučuje s tím, že byl kárně obviněný shledán vinným tím, že zaměstnance předmětným úkonem pověřil. To, že nelze trestat kárně obviněného za obě části skutku 2 připouští i sám kárný žalobce. Vzhledem k tomu, že nejde o kárné provinění, musel kárný soud rozhodnout ve výroku II.2 o zproštění žaloby podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. ve spojení s § 121 odst. 1 exekučního řádu.

Skutek 3 dle kárné žaloby se týká smazání nahrávky exekuce. V dané době, tj. v den provedení exekuce, nebylo pořízení videonahrávky povinné. Podle § 40 odst. 4 o. s. ř. ve znění do 31. 12. 2013 platilo, že úkony prováděné soudním komisařem nebo soudním exekutorem se zaznamenávají ve formě zvukového nebo zvukově obrazového záznamu nebo protokolu. Povinnost pořídit video záznam úkonu tak nebylo předepsáno, postačilo vyhotovení protokolu.

Jestliže však byl záznam již pořízen, pak měl být součástí exekučního spisu, neboť se vztahuje k věci. To ostatně plyne z § 40 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 52 exekučního řádu. Již pořízený záznam nelze libovolně vymazat, stejně jako nelze libovolně manipulovat s ostatními částmi spisu. V dané věci ale nebylo bezpečně prokázáno, že záznam součástí spisu byl. Stejně tak nebylo prokázáno, v jaké kvalitě byl záznam pořízen a kdo ho pořídil. Pokud by vyšlo najevo, že záznam byl nedostatečný, a tudíž nevyhovující, nebylo by nutno ho ve spisu ponechat. Sám kárně obviněný uváděl, že šlo jen o pokus, resp. o jakousi průpravu na dobu, kdy po účinnosti novely exekučního řádu mělo být nahrávání povinnou součástí mobiliární exekuce. Při takovém pokusu či testu nelze vyloučit naprostou nedostatečnost výsledku. Vadný záznam by pak mohl suplovat protokol, který součástí spisu je.

Argumentací kárného žalobce bylo, že ke smazání záznamu došlo kvůli tomu, aby se kárně obviněný vyhnul trestnímu stíhání. Nic takového nebylo prokázáno. Ostatně nešlo by kárně obviněnému přičítat k tíži, že nevyhledává či neshromažďuje důkazní prostředky svědčící v jeho neprospěch v rámci případného trestního řízení. Trestní řízení navíc skončilo s výsledkem, že se trestný čin nestal a že věc má být projednána v kárném řízení.

I v případě, že by byl skutek prokázán, bylo by nutno ještě vážít závažnost takového jednání. Zde lze poukázat na názor, že ojedinělé pochybení při vedení spisu nemusí samo o sobě ještě představovat kárné provinění. Teprve jde-li o rozsáhlá pochybení vyskytující se ve více spisech, která přetrvávají navzdory tomu, že byla soudnímu exekutorovi opakovaně vytýkána, o kárné provinění se jedná (rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2014, č. j. 14 Kse 1/2013 - 119).

Vzhledem k tomu, že kárné provinění nelze prokázat, musel kárný soud rozhodnout ve výroku II.3 o zproštění žaloby podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. ve spojení s § 121 odst. 1 exekučního řádu.

V.

Kárné opatření

Při rozhodování o druhu kárného opatření vycházel kárný soud ze všech okolností případu. Byl uznán vinným jediným skutkem, který spočíval v předání zbraně zaměstnanci a v jeho pověření k odnesení zbraně na policejní útvar. Zajištění zbraně není zcela běžným, každodenním úkonem, a sám kárně obviněný takovou exekuci realizoval vůbec poprvé. Zároveň je třeba přihlídnout k tomu, že jednání kárně obviněného nemělo žádný škodlivý následek a nikomu nevznikla škoda a kárně obviněný se nijak svým jednáním neobohatil. Nebylo ani prokázáno, že by kárně obviněný nutně musel vědět, že je zbraň nabitá (ostatně ani v kárné žalobě tato skutečnost není namítána). Kárně obviněný se po skutkové stránce plně doznal, bránil se pouze odlišnou právní kvalifikací věci.

Kárný soud k tíži nepřičetl ani to, že kárně obviněný již byl kárným soudem trestán. To proto, že v nyní projednávané věci šlo o zcela odlišný skutek, než za který byl dříve postižen. V předchozím případě byl rozhodnutím ze dne 31. 7. 2012, č. j. 14 Kse 10/2011 - 117, shledán vinným, že jako soudní exekutor při exekuci prodejem nemovitostí postupoval v rozporu s § 5 odst. 3 vyhlášky č. 330/2001 Sb. a určoval svou odměnu z vymoženého plnění, nikoliv z části rozdělované podstaty, kterou byly uspokojeny nároky oprávněného, dalšího oprávněného nebo přihlášených věřitelů povinného. Šlo tedy o nesprávný výpočet odměny soudního exekutora, zatímco v nynější věci nejde o tuto problematiku ani vzdáleně. Kárný soud dílčím způsobem uzavírá, že zohlednil velké množství polehčujících okolností a neshledal žádnou zásadní přitěžující okolnost.

Lze proto doufat, že kárně obviněný je již bezpečně poučen o tom, jak má (resp. jak nemá) postupovat, pokud bude při mobiliární exekuci nutno zajistit zbraň. Po zvážení všech rozhodujících kritérií spoluurčujících povahu a závažnost kárného provinění dospěl kárný soud k závěru, že adekvátním kárným opatřením v dané věci bude napomenutí podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu.

Kárný soud má za to, že uložené kárné opatření vystihuje všechny okolnosti případu a přispěje k vyšší motivaci kárně obviněného k řádnému výkonu funkce soudního exekutora tak, aby kárný soud v případném příštím kárném řízení nemusel uplatnit kárné opatření přísnější.

pokračování

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. září 2014

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně kárného senátu